

[Einar Simonsen.]

4 700 til godt og vel 9 000, og siden 1944 er dette Personale ganske afgjort forøget betydeligt. Nu er det ganske naturligt, at de helt ekstraordinære Forhold, som Krigen og Besættelsen og de nu herskende økonomiske Forhold medfører, har krævet en stigende og mere omfattende Administration, men efterhaanden maa alt dette i betydelig Grad kunne afvikles, og det er dette, jeg meget vil henstille til Finansministeren og hans Kommission at have et vaagent Øje med.

Gennem de Oplysninger, det ærede Medlem Hr. Kolbjørn lige gav dette høje Ting, fik vi Bevis for, at der endnu er Omraader nok at tage fat paa. Det er vel nok lidt for stærkt at sige, at det Lovforslag, vi her behandler, med Hensyn til det, jeg her har omtalt, var Skræp, der klang, men man kan sige, at det er den første lille Foraarbrise — en saadan er ogsaa særdeles velkommen.

Hyad angaar Lovforslagets to første Omraader, forstaar jeg disse nærmest som Omposteringspørgsmaal, medens de to andre Fonds hører til de mere levende Fonds.

Med Hensyn til Erhvervenes Laanefond fremgaar det af Bemærkningerne, at denne Fonds Udlaansantal og Udlaansmasse er stærkt faldende, det gælder nærmest Driftslaaneforeninger i Likvidation, Laan til Fiskere, Industrilaan og Laan til Generatoranlæg. Dette maa vi notere med stor Tilfredshed.

For Grundforbedringsfondens Vedkommende, hvortil ogsaa hører Udlaan til Landvindingsarbejde, er Forholdet dette, at Grundejere og Lodsejere i Fremtiden fritages for Bidrag til Fondens Reserver og Administration. Dette Forhold har næsten dobbeltmøntet Fordel, Debitor faar Lempelse, og Kreditor, Staten, sparer gennem Forenklingen mere end den Lettelse, der gives Debitorerne.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Gennemførelse her i Tinget.

Aksel Møller: Jeg tror ikke, det høje Ting vilde sætte Pris paa, om man paa dette Tidspunkt rejste en Diskussion om hele Problemet Forenkling af Statsregnskabet. Jeg skal lade det ligge og haabe, at den Kommission, som den højtærede Finansminister nu leder, ogsaa vil komme ind paa dette Problem, langt mere dybtgaaende i sit endelige Resultat end det Forslag, der foreligger her i Dag. Det ærede Medlem Hr. Kolbjørn har unægtelig Ret i, at der er alt for mange

mærkværdige Reminiscenser paa § 26 i Statsregnskabet. Jeg har paa mit Partis Vegne, baade fra denne Talerstol og i forskellige Udvalgsforhandlinger, hvor Lejlighed har været til at komme ind paa dette Spørgsmaal, ofte henstillet til den højtærede Finansminister, at nogle af disse mange Lommer i Statsregnskabet kunde blive syet til. Jeg kan derfor kun udtrykke min Taknemmelighed og Glæde over, at Vejen nu er betraadt, og det viser, at den ikke blot har kunnet betrædes for Fonds, der kun er Rudimenter, men ogsaa har kunnet betrædes for mere levende Sider af den stasfinansielle Virksomhed. Jeg haaber altsaa paa en Fortsættelse af det Initiativ, der ligger her, og tilsiger paa mit Partis Vegne al Tilslutning til, at dette Lovforslag gennemføres i dette høje Ting.

Robert Mikkelsen: Det er ikke mange Dage siden, jeg under Folketingets Behandling af Hypotekbankens Regnskab paa mit Partis Vegne rejste Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af den hidtidige Ordning af denne Administration. Den højtærede Finansminister udtalte, at Overvejelser om Ændringer allerede var i Gang, og det er naturligvis med Glæde vi ser, at den højtærede Minister nu tager det første Skridt til en mere rationel Ordning, som netop gaar i den Retning, vi anser for den mest hensigtsmæssige. Vi kan altsaa i Princippet helt tilslutte os Lovforslaget, og vi gør det i Haab om, at man vil gaa videre ad samme Vej, saa hurtigt, som det er praktisk muligt.

Med Hensyn til Lovforslagets Udformning har jeg to Bemærkninger. Jeg forstaar, at der ikke er Tale om at sende Sagen i Udvalg, jeg vil derfor fremkomme med dem nu; jeg tænker, at den højtærede Finansminister vil være i Stand til at svare paa de Par Spørgsmaal, jeg har.

Ifølge Lovforslagets § 3 overgaar Fondens Rettigheder og Forpligtelser til Statskassen. Der staar: „Rettigheder og Forpligtelser i Henhold til Lov, judiciel Akt eller Retshandel.“ Jeg ved ikke, om denne Specification skal tilsigte nogen Indskrænkning, om det altsaa ikke er alle Rettigheder og Forpligtelser, der overtages. Det er vel næppe Meningen, og saa burde man maa- ske have sparet Specificationen. Jeg vil blot have oplyst, om det tilsigter en Indskrænkning eller ikke.

I Forholdet til Kreditorerne sker der den Ændring, at det nu alene bliver Statskassen, der bliver Debitor, medens Kreditorerne i Forvejen havde Sikkerhed i de individuelle Pantebreve, som er udstedt